

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/71/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716201068
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5716201068.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu - sudcov JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobcu - KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., so sídlom Česká republika, Hradec Králové, Československej armády 954/7, IČO: 24 785 199, v zastúpení právne - Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom v Martine, ul. Jilemnického 30, proti žalovanému - U. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. M., F. XXX/XX, o zaplatenie 5.631,41 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin, č.k. 7C/35/2016-101 zo dňa 22.06.2017, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu a v r a c i a mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej iba okresný súd) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 4.931,41 eur a 8,15 % ročný úrok z omeškania zo sumy 5.177,41 eur od 25.06.2014 do 09.02.2016, 8,05 % ročný úrok z omeškania zo sumy 5.127,41 eur od 10.02.2016 do 01.03.2016, 8,05 % ročný úrok z omeškania zo sumy 5.077,41 eur od 02.03.2016 do 24.06.2016, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 4.977,41 eur od 25.06.2016 do 04.07.2016, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 4.927,41 eur od 05.08.2016 do 22.09.2016, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 4.827,41 eur od 23.09.2016 do 06.10.2016, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 4.777,41 eur od 07.10.2016 do 28.11.2016, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 4.677,41 eur od 29.11.2016 do 27.12.2016, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 4.577,41 eur od 28.12.2016 do 02.01.2017 a 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 4.477,41 eur od 03.01.2017 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V ďalšom výroku súd konanie o zaplatenie 700 eur zastavil, žalovanému uložil povinnosť uhradiť žalobcovi trovy konania v celom rozsahu.

2. V bode I. písomného vyhotovenia rozhodnutia je uvedené, že právny predchodca žalobcu (Slovenská sporiteľňa a.s.) so žalovaným uzavreli Zmluvu o splátkovom úvere č. 353393217 dňa 23.02.2010 podľa ktorej žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 5.000 eur jednorázovo, bezhotovostne, úver sa žalovaný zaviazal splácať po dobu 85 mesiacov v mesačných splátkach po 104,54 eur. Žalovaný porušil zmluvné podmienky, so splácaním úveru sa dostal do omeškania , z tohto dôvodu bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru a žalovaný bol vyzvaný na jeho okamžité splatenie. Napriek výzve žalovaný dlžnú sumu nesplatil, ku dňu podania žaloby dlhuje žalobcovi sumu 5.631,41 eur. Žalobca nadobudol pohľadávku od Slovenskej sporiteľne, a.s. písomnou Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 29.10.2014, popri istine dlhu žiadal priznať aj úrok z omeškania. K žalobe pripojil listinné dôkazy, najmä Zmluvu o splátkovom úvere, zmluvné podmienky, oznámenie o postúpení pohľadávky, predžalobnú výzvu.

3. Na základe žalobcom tvrdeného dôvodu, že po podaní žaloby boli realizované platby zo strany žalovaného v celkovej výške 700 eur (jednotlivé dátumy úhrad súd uvádza v bode 2 odôvodnenia

uznesenia) žalobca zbral žalobu čiastočne o zaplatenie sumy 700 eur späť a v tejto časti konanie súd zastavil.

4. Žalovaný sa na súd dostavil mimo vytyčeného pojednávania, nevedel v podstate uviesť, koľko presne dlhuje žalobcovi, preto mu bolo doporučené jednať s právnym zástupcom žalobcu, čo aj žalovaný realizoval a následne e-mailom oznámil súdu svoje zistenie o tom, že dlhuje sumu 4.931 eur.

5. Žalobca po čiastočnom späťvzati žaloby o sumu 700 eur zotrval na ďalšej časti peňažného nároku uplatnenej v žalobe (popri istine si žiadal priznať aj úroky z omeškania za jednotlivé platby z dôvodu omeškania žalovaného.). Žalovaný na vytyčené pojednávania sa nedostavil, svoje právo nevyužil.

6. Súd vychádzajúc z vykonaného dokazovania, predovšetkým z výpovede žalobcu a listinných dôkazov, ktoré pripojil k žalobe, zaviazal žalovaného k úhrade sumy 4.931,41 eur a po konštatácii, že žalovaný s platením predmetnej istiny je v omeškaní uložil mu povinnosť zaplatiť žalobcovi popri istine aj úroky z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 OZ v žalobcom uplatnenej výške.

7. Podľa § 255 ods. 1 CSP zaviazal súd žalovaného povinnosťou uhradiť žalobcovi (v konaní úspešnému v prevažnej miere) trovy konania v celom rozsahu.

8. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Domáhal sa zrušenia rozsudku, žiadal vrátiť vec okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Žalovaný vytyka v odvolaní, že konajúci súd nepodrobil predmetnú zmluvu súdnej kontrole z úradnej moci. Podľa jeho názoru zmluva o úvere je aj v rozpore so zákonom č. 258/2001 Z.z., keďže v nej chýbajú obligatórne zákonné náležitosti. Predovšetkým v zmluve chýbajú výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Odkazuje aj na znenie § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a), b), d) - j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Odvolateľ zdôraznil, že on v predmetnom zmluvnom vzťahu vystupuje ako spotrebiteľ, jedná sa o spotrebiteľský úver, avšak konajúceho sudcu zaujímala len dlžná suma a zmluvu nepodrobil súdnej kontrole. Takéto počínanie v postupe súdu označil za neprofesionálne a jeho poškodzujúce.

10. Odvolateľ dodal, že zmluva obsahuje najmenej jednu neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to v čl. II. - Záverečné ustanovenia v ktorom zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú spravovať podľa § 262 Obchodného zákonníka. Takáto neprijateľná zmluvná podmienka je včlenená medzi ostatné zmluvné dojednania s ktorou musel súhlasiť inak by mu nebol poskytnutý spotrebiteľský úver a zmluvu musel podpísať, čo zakladá hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Odvolateľ dáva do pozornosti odvolaciemu súdu aj hmotnoprávne ustanovenia: § 53 ods. 1, § 53 ods. 2, § 52 ods. 1 a § 52 ods. 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka. Tvrdí, že nemôže byť pozbavený spotrebiteľských práv, bol mu poskytnutý spotrebiteľský úver a peňažné prostriedky použil na svoju vlastnú spotrebu a nie na podnikanie, preto Občiansky zákonník má prednosť pred Obchodným zákonníkom. Priorita Občianskeho zákonníka sa týkala aj vopred uzatvorených zmluvných vzťahov.

11. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadal potvrdenie rozsudku pre vecnú správnosť a zamietnuť odvolanie žalovaného. Zdôraznil, že vo vzťahu k skutočnostiam vytykaným v podanom odvolaní odkazuje na výrok rozsudku Súdného dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15. K odvolateľom namietanej neprijateľnej zmluvnej podmienke žalobca poznamenal, že vychádzajúc zo základného princípu zmluvnej slobody si strany môžu upraviť na základe vzájomnej dohody, resp. právneho úkonu svoje práva a povinnosti, pričom žalovaný mal možnosť právny úkon odmietnuť a nevstúpiť do zmluvného vzťahu s ním. Táto možnosť nebola žiadnym spôsobom podmienená a na žalovaného nebol v súvislosti s podpisom zmluvy vyvíjaný žiadny nátlak.

12. Žalovaný v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu dáva do pozornosti závery rozsudku Krajského súdu v Prešove, č.k. 20Co/268/2014 zo dňa 09.11.2015 (v prípade veriteľa - Slovenská sporiteľňa) o konštatovaní bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru plynúceho zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 08.08.2015. Ďalej upozorňuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č.k. 4MCdo17/2014, na jeho závery o tom, že na všetky právne vzťahy ktorých účastníkom je spotrebiteľ

sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka aj keď by sa inak mali použiť normy Obchodného práva, obe tieto ustanovenia nadobudli účinnosť 01.05.2014 a od ich účinnosti sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. On v čase splácania úveru nepoznal čo sú to neprijateľné zmluvné podmienky, nemal vedomosť o tom, že také niečo vôbec existuje. Podľa neho v zmluve absentujú zákonné náležitosti vymedzené v zákone č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Cituje aj z rozsudku Súdneho dvora C-42/15 vo veci Home Credit a Klára Bíróová, ďalej poukazuje na právoplatný rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 7Co/99/2017, č.k. 10Co/112/2017 a ďalšie. Zotrváva na tom, aby odvolací súd predmetnú vec vrátil na okresný súd a aby rozsudok bol zrušený v celom rozsahu.

13. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie podal na to oprávnený subjekt, v zákonom stanovenej lehote, proti rozhodnutiu ktorému odvolanie je prípustné, rozsudok okresného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku zrušil v celom rozsahu a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. Právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jednou zo súčastí základného práva na spravodlivý proces zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Povinnosťou súdov ako štátnych orgánov je dbať o to, aby ústavné práva subjektov zúčastnených na konaní boli riadne dodržiavané. Záonné požiadavky na obsahovú kvalitu odôvodnenia rozsudku ustanovuje Civilný sporový poriadok v § 220 ods. 2, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil a prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Je povinnosťou súdu dbať o to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

15. Odôvodnenie je tou časťou rozsudku, v ktorej súd vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu, čo je nevyhnutné aj z pohľadu práva neúspešnej strany namietat konkrétne skutkové alebo právne závery súdu pri uplatňovaní prípadných opravných prostriedkov.

16. Krajský súd konštatuje, že písomné odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu nenaplnia zákonné požiadavky ustanovenia § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku (rozoberané bližšie v bodoch 14, 15 tohto rozhodnutia) V písomnom odôvodnení rozhodnutia absentuje akékoľvek skutkové a právne hodnotenie, právne posúdenie žalovaného nároku, túto skutočnosť oprávnene vytyka odvolateľ v odvolaní.

17. Nie je sporné v konaní, že žalobou uplatnený nárok žalobca viaže k Zmluve o splátkovom úvere č. 353393217, ktorú uzatvoril jeho právny predchodca - Slovenská sporiteľňa, a.s. so žalovaným dňa 23.02.2010. Predmetom uvedenej zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 5.000 eur žalovanému. V odôvodnení rozhodnutia súd vôbec neuvádza, aký právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy bol založený uzatvorením zmluvy o splátkovom úvere, či hodnotil žalovaný nárok viažuci sa k zmluve o splátkovom úvere z pohľadu noriem spotrebiteľského práva (zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1, § 52 ods. 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka) a ak peňažné nároky plynúce zo zmluvy o splátkovom úvere súd nevyhodnotil ako nárok plynúci zo spotrebiteľského právneho vzťahu, z akých skutkových okolností a právnych úvah vychádzal.

18. Žalovaný - odvolateľ v konaní úplne pasívny nebol, na jednotlivé výzvy súdu reagoval, hoc jeho písomné reakcie s charakterom viackrát e-mailových podaní sa väčšinou dotýkali nemožnosti jeho účasti na vytýčenom termíne pojednávania, z tohto jeho postoja nie je možné ani to uzavrieť, že by so žalovaným nárokom (čo do výšky istiny a jeho príslušenstva) prejavil jednoznačný súhlas. Ani stanovisko žalovaného v e-mailovom oznámení súdu o zistení, že dlhuje žalobcovi 4.931 eur, nemôže znamenať jeho jednoznačný súhlas s opodstatnenosťou žalovaného nároku. Z odôvodnenia rozhodnutia je možné predpokladať, že súd stanovisko žalovaného v predmetnom e-mailovom oznámení kvalifikoval ako tzv. „uznávaci prejav“, z dôvodov rozhodnutia ale nevyplýva, že by súd vydal rozsudok z dôvodu uznania nároku, napokon kvalifikovaný uznávaci prejav nároku žalobcu zo strany žalovaného - čo do dôvodov a do výšky (plnenia istiny i jej príslušenstva) chýba. Potvrzuje to aj odvolacia argumentácia žalovaného, v ktorej pre porušenie svojich spotrebiteľských práv hodnotí zmluvu o úvere za rozpornú so zákonom

č. 258/2001 Z.z.. Keďže okresný súd v dôvodoch rozhodnutia neuviedol žiadne skutkové a ani právne argumenty o tom, či a ako žalovaný nárok vyhodnotil a posúdil z pohľadu noriem spotrebiteľského práva, pre úplnú absenciu zásadných skutkových a právnych dôvodov nebolo možné rozhodnutie okresného súdu podrobiť odvolaciemu prieskumu ani z pohľadu tých vecných otázok, ktoré odvolateľ v odvolaní uvádza.

19. Zrušenie rozsudku v meritórnom (vyhovujúcom) výroku založilo aj bezprostredné zrušenie rozsudku aj vo výroku o náhrade trov prvoinštančného konania.

20. Odvolací súd zrušil aj ďalší výrok v ktorom okresný súd konanie o zaplatenie 700 eur z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom zastavil, pretože z obsahu spisu nevyplývalo, že by súd dodržal procesný postup ako mu to ukladá § 146 Civilného sporového poriadku.

21. Okresný súd v ďalšom štádiu vec opätovne prejedná, právne posúdi a vyhodnotí žalovaný nárok, ak zistí a dospeje k záveru, že podanou žalobou je uplatňovaný nárok plynúci zo spotrebiteľského právneho vzťahu, uvedie, ktoré ustanovenia noriem spotrebiteľského práva na danú vec aplikoval a ako ich do rozhodovania vzhľadom na zistený skutkový stav premietol. Ak súd bude názoru, že je vylúčená povaha nároku s charakterom spotrebiteľská, uvedie skutkové a právne úvahy, na základe ktorých k takému záveru dospel. Napokon bude povinnosťou súdu vyzvať žalovaného, aby sa vyjadril, či s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasí a až následne bude môcť rozhodnúť, či budú/nebudú splnené podmienky pre čiastočné späťvzatie žaloby. Vzhľadom na uplynutie doby od vydania odvolaním napadnutého rozsudku okresný súd zistí, či boli medzičasom realizované ďalšie čiastkové úhrady zo strany žalovaného žalobcovi a ak áno, v akej konkrétnej výške.

22. V novom rozhodnutí okresný súd rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania.

23. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu dovolanie prípustné nie je.